

Vzácná Příležitost

ku výnosnému uložení vašich peněz do podniku, který jest již v plném proudu a předčí mnohé jiné podniky, které teprve musí zápasiti s nejistými začátky

Horáček - Schneider Company

velkoobchod zbožím grocerním dříve známý pod jménem Grocers Specialties Co.

Obchod tento, vedený po minulých 9 roků panem Boh. Horáčkem, nabízí svým krajanům řídkou příležitost, by se účastnili rozšíření obchodu takového druhu, který bude chloubou všech krajanů na celém západě. Obchod, který se vyplácel v menším rozměru, pak-li se rozšíří a jest obezřetně veden, úspěch jeho jest zajištěn. Jest dokázáno v minulosti Omahy, že všechny obchody toho druhu udělaly veliký úspěch a není žádné příčiny, proč by tento podnik neměl se setkat s tím samým úspěchem, jsa veden lidmi v oboru tom znalými a úplně spolehlivými. Příležitost tato naskytuje se Vám nyní a nepotrvá dlouho, neb hodně krajanů jest již podílíky podniku a mnoho dalších berou tuto vzácnou nabídku v úvahu, a proto jedněte, dokud jest čas.

Společnost vlastní cenný majetek s rozsáhlou novou budovou takřka ve středu města na rohu 13. a Cass ulicích, kde obchod provozuje a jest inkorporována ve státu Nebraska na \$275,000.00. Její dílce jsou rozděleny na \$200,000 common stock a \$75,000 preferred stock, který nese 7 proc. úroků ročně, splatných každého roku v měs. lednu. Jeden dílec prodává se po \$100.00, ačkoliv má větší cenu, a částky možné

k zakoupení jsou od pěti dílců výše. My nezaměstnáváme žádných vysoce placených agentů, kteří by Vás pobízeli a slibovali nemožné věci, jen aby dostali Vaše peníze a proto můžeme ručit za dodržení našich závazků. Dříve než uložíte peníze kdekoliv, přesvědčte se u nás a my s ochotou Vám ukážeme, že máme mnohonásobnou záruku ve zboží za každý dollar, který nám svěříte, oproti mnohým spekulantům, které vůbec neznáte a nevíte, zdali vůbec jejich podnik existuje aneb se bude vyplácet. Veškeré dotazy písemně, osobně neb telefonem učíte na Boh. Horáček v obchodní místnosti na 13. a Cass ul., nebo v bytě, 4528 So. 20th St., So. Side Omaha, který Vám s ochotou podá veškeré podrobnosti.

REDITELE:

- Václav Schneider, pokladník.
- Boh. Horáček, předseda.
- Jos. J. Schneider, tajemník.
- F. C. Horáček, místopředseda.
- Jos. T. Votava, právní rádce.

HORÁČEK-SCHNEIDER CO.

13. a Cass ulice, Omaha, Neb.
 Pánové:—Bez jakéhokoli závazku s mě strany, laskavě zašlete mně více informací ohledně své společnosti.
 Jméno
 Město
 Stát

O spolehlivosti naší nabídky možno se přesvědčiti u administrace tohoto listu aneb u Union State Bank of Omaha, Nebraska

Štědrém večeru v Podkrkonoší

STAROVĚKÉ zvyky, obyčejně a pověry zachovaly se v Podkrkonoší v původním svém významu více, než kdekoli jinde, zejména v kraji. Těchto zvyků, o věcech a pověr jest veliké množství a jelikož přemnohé z nich jsou olečným majetkem veškerého ašeho národa a jsou tudíž každému známy a bylo o nich již často ojednáno, nebudeme jich tuto oakovati a sdělíme jen ty, které se líko ve zdejší krajině vyskytují svoji zvláštností vynikají, jakož některé varianty.

Štědrý den jest tu lidu našemu nem posvátným, na něj se těší, sž toužebně očekává a jež nikdo lžádným činem pohoršlivým znevětiti nesmí. "Jakým kdo bude a štědrý den, takovým bude po elý rok", vykládá hospodář již v dventě dětem i čeláde, aby je na ůležitost posvátného dne připravoval. Proto nemá se na štědrý en žádná hrubá práce konati, neá se v domě šmýčiti a tak má se o udělati den před tím. Toho dne emá žádný souseď druhého něo půjčovati, aby z něho neměl en, kdo si chce vypůjčiti, celý ok ůžitku a on škody. Ků tedy liv, že mnohé pověry ku štědrému lnu se vztahují, mají svůj poátek hned v adventě?

Kdo prů první neděli adventní vezme polénko a každý den po tříce s něho tak dlouho ůjímá, až z něho zbudě tolik, eo by z toho bytku vařečky udělal a když do potové vařečky vyvrátá na štědrý den dírkou, může o jítíni skrz tu lírku ůvidět a poznat všechny čarodějnice, zvláště ty, které hospodářství jeho minulý rok čarami ůkodily.

Málo lidem prů popráno, aby na štědrý den se narodil, neboť ten, kdo se téhož dne narodí, může se státi bohatým a šťastným. Udělá-li si takový člověk na štědrý den virgulí (zatočený proutek k hleláni pokladů), a dívá se skrze ni, ůvidí hořící poklady a může si jich nabrat, co potřebuje, ne však více.

Již časně ráno vinou si děvčata i hoši věnečky a dají si je pak při večeri pod své talíře. Po večeri,

když jdou spat, vezmou si je s sebou a o kom se jim té noci zdá, toho dostanou za muže nebo za ženu. A po zahradě běhá časně ráno chasa a tlukou na stromy, volá: "Hruštičky, švestičky, padějte, zítra bude mráz, posekáme vás." Tím se mají stromy ze svého spánku probudit a připravovat se na ovoce, aby nebyly na dříví posekány a spáleny. Hospodář pozoruje ráno východní stranu, jestli jasma, bude šťastný a ůrodný rok.

Když přiblížil se večer štědrého dne, zaváže hospodář u dveří kliku a zastře okna, aby zly duch, který ter večer obchází, nemohl do světnice ani vkročití, ani se dívati.

Potom přinese hospodář hrstku každého druhu obilí a rozloží je na holý stůl. Hospodyně prostře přes toto obilí na stůl bílý ubrus, a hospodář rozsvítí nejlepší světlo, které v domě mají. Někde dává se na stůl rozsvíčka, aby byl ten rok hodně ůrodný. Jinde sejmou se stěny aldamasový věnce (věnce z obilných klas, který se ůvijí o znič a zavěsí na stěnu ve světnici, kdež visí až do štědrého dne. (Aldamás — dar, litkup, obžinky — dožatá), položí jej též na stůl a přidají k němu po špetce každého druhu obilí, aby jej kroupy nepotloukly. Po chvíli snáší hospodyně na stůl talíře, vidličky, nože a jídla. Cokoliv hospodářství poskytuje k jídlu, maso ovšem vyjímaje, vše přijde též den na stůl na znamení, že člověk nemá pohrdati ničím, eo mu bůh ůstředil.

Každá dobrá hospodyně má hleďet, aby téhož večera přišlo, polek možno, na stůl devatero jídlo, aby v rodině nebyla nouze. Nejprve přinesou se suché hrušky, potom snehá řepa nakrájená, hrách vařený, krupice žitná, polévka z dobré smetany nebo z ryb, do níž se dá trochu česneku, aby všichni domácí byli hodně slní, ryby smažené a k zapíjení pivo. Po rybách předkládají se vdolky se švestkovými povídky a perníkem nebo mákem sypané, a konečně jablka, ořechy a suché trnky.

V chudších rodinách mají k večeri houbovou polévku, jablčnick, aby se peníze v domě držely, kneďlíky houbové a někde též jablčnick, zelí, hrách, houbovec, zavinač ja-

blkový, vařený, suché ovoce a káva.

Někde mají před sebou na stole peníze, aby se jim jich po celý rok dostalo. Při večeri pamatuje hospodář i hospodyně též na svůj dobytek, neboť i ten prů se těší na štědrý den, jelikož prů mu bůh prokázal tu velikou milost, že může o pln noci mluviti lidskou řečí a vypravovati si ve stáji své transporty a radosti, zvláště o hospodáři a hospodyně a o čeláde, jak s ním zacházejí. Proto ůpeče hospodyně již ráno na štědrý den zvláště ní vdolek, který šipinkami (plod šípku) pěkně vyzdobí a vyzdobí i vánočky, a dají kousky kočce. Či dlu položí. Potom vezme hospodář nebo hospodyně od každého

jídlu kousek a položí na připravenou misku. Když je pak po večeri, rozkrojí hospodyně ten koláč a donese polovíčku jeho i s pokrmu odloženými dobytku.

A při večeri a po večeri začnou všichni, ať staří nebo mladí, ať hospodář nebo čeládka různě zkoušky, aby dověděli se, jaká je v nastávajícím roce budoucnost. Hospodyně sedne si při večeri, aby slepice na vejích seděla a hodně kuřátek vyseděla.

A sotva se sní polévka, již začnou děvčata, která by již ráda pod čepec se dostala, aneb hoši, kteří by se rádi oženili, prováděti své pověry. Uloží kus housky, čili vánočky, a dají kousky kočce. Či kousek kočka nejdříve vezme, ta dár nebo hospodyně od každého se do roka jistě vdá neb ožení.

Potom vezmou jablko a okrajují je pozorně tak, aby z celého jablka nepřetřhla se kůra. S touto slupkou jdou ke dveřím, obrátivše se zády do světnice, hodí slupku přes hlavu do světnice. Jaké písmeno slupka pak utvoří, s takovým začátečním písmenem dostanou muže nebo ženu. Někde napíše si děvče křídou na dveře celou abecedu, jde při zamouřených očích ke dveřím, sáhne pak na abecedu a které písmeno najde, takové bude začáteční písmeno jejího ženicha. Jakého ženicha se děvče téhož roku dočká, dozví se i taktó: Před štědrým večerem vyžádá si od někoho nějaký peníz a koupí si zaň jablka. Když jde na půlnoční, vezme si to jablko s sebou a vraceje se domů, jí je. Jakmile dáva poslední kousek do ůst, ať se ohlédne a ten, kdo jde za ní, stane se jejím ženichem. Jinde vinou si děvčata o večeri věnce z chvoje a házejí je pak po večeri na stromy. ůvázne-li věnce na stromě, vyplní se přání toho, kdo jej hodil.

Ale i hospodář a hospodyně touží toho dne poznati, zejména budoucnost a jaká bude ůroda, jak se hospodářství povede a podobně. Aby hospodář věděl, bude-li příští rok suchý nebo mokrý, rozkrojí na štědrý den šest cibulí, vyloupne z každé polovice z prostředka jednu vrstvu, do důlku tím povstaleho nasype něco soli a položí všech těch dvanáct polovic někde ve světnici řadou a pojmenuje každou dle postupujících měsíců v roce. Když pak přijde po půlnoci z kostela, prohlíží ty cibule a ve které sůl zmokvala, tolikátý měsíc bude mokrý, ostatní však budou suché. Něco podobného dělají jinde. Dají totiž na talíř popel, na popel ten dvanáct skořápek, do každé nalije se voda a každá po značená se měsícem. Která skořápka do nového roku vysechne, ten měsíc bude suchý, která nevysechne, mokrý, Hospodář hodí do všech čtyř koutů světnice hrách, aby meluzína neburácela a stavení neuskodila. Chléb posype se trochou síry, aby se nechytila lid jedovatina, a jí se čerstvý chléb, aby domácí toho roku nestonali. Hospodář jde se po večeri dívat na ovocné stromy, jsou-li hodně jídním obeleny. Jsou-li, bude toho

roku hodně ovoce. Hospodáři dávají psům topinky s česnekem a vyhazují je pak zadkem z okna, aby byli hodně ostražití.

Kosti z ryb hází hospodář do studny, aby dávala dosti vody a voda aby byla čistá. Také zanášejí se kosti z ryb na pole, aby bylo hodně ůrody a do vody hází se také jasan, aby do ní žádná neřest se nedala. Mnohý hospodář hází drobtý, které po večeri zbyly, do ohně, aby neuškodil.

V některých chaloupkách pijí o večeri pod stolem podmáslí, aby na ně v lese, když jsou na puchu, nepřišel lesní nebo hajný.

Po večeri líjí pytláci kulky, neboť prů každá kulka, tohoto večera ulitá, nemine se efle. Kdo smete se sousedova praňu praň a nasype si jej před své dvěře, odejme tím svému sousedovi všecko štěstí.

Mimo tuto jmenovanou pověry zvláštní konají se při večeri a po večeri ještě jiné, všeobecně známé. A tak ůplyne posvátná tato doba štědrovečerní a přiblíží se jítíni, čili "půlnoční", na níž každý z domácích se těší a do kostela pospěhá, třeba kostel sebe více vzdálen. Doma zůstávají jenom malé děti a jeden z dospělých pro bezpečnost.

Ale i před jítíni panují zde některé pověry. Jde-li někdo na půlnoční s rozkvetlou větvíčkou třeaňovou do kostela, vidí prů čarodějnice, jak jsou zády k oltáři obráceny.

Některá děvčata jdou před půlnoční na křižovatky, tam uprostřed vysypou kosti z ryb a čekají, a který mužský nejdříve jde kolem, toho dostanou za muže. Když přijdou lidé z půlnoční domů, druh druhu přejí: "Přeju vám šťastné veselé svátky, narození Krista Pána dočekati, nejenom na tento a stávající nový rok, ale mnohá prodloužená léta, abyste se mohli s novonarozeným Ježíškem ve slávě nebeské shledati. Pochválen buď Pán Ježíš Kristus!"

Za starodávna střílívali ve mnohých obehch k většinu oslavení posvátné noci z bambítek a ruěníe a o samé půlnoci troubívalo se uprostřed návsi na valašskou troubu. Zvyk tento již v hrách zdejších vymizel. V kraji troubí posud obecní pastýři.

"Ani hlásku, dokud nebudu hotov!"